

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

69

Szerző:

Cím:

Mi van a középítkezésekkel?

Idő

"1914"

Forrás:

Inarfejesztés

Személy

Helyszám

Bp.
(Hely)1914 IV 25
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

333. 323

Mi van a középítkezésekkel?

Ezt a címnek leírt kérdést nem mi vetjük fel, ez a pár szó hamarosan hársogó kiáltásként fog az országon keresztül zugni, mert nincsen ma Magyarországon olyan város, ahol ne volna érezhető az építkezések hiánya. Körülbelül három esztendőre lehet tenni azt az időt, amióta nálunk minden ipari vállalkozásnak óriási akadályokkal kellett megküzdnie. A válság hatását minden iparág között a legjobban talán az építési ipar érezte meg. Az építési ipar természete szerint a nagytőkére van utalva és azt tudjuk, hogy a hitel minden irányban megszorítottatott és ennek következtében az építkezés három éven keresztül majdnem teljesen szünetelt.

Most, hogy a pénzügyi feszültség enyhült és helyet adott a bizalomnak és a — bizakodásnak, az a reménység támadt az érdekeltekben, hogy az építkezések hamarosan újból meg fognak indulni. A biztatásokban nem is volt hiány. A fővárosi nagy kölcsoñt Bárczy polgármester részben azzal indokolta, hogy a pénzre már azért is szükség van, hogy a főváros megvalósíthassa építkezési programját. Közbevetőleg megjegyezve, a fővárosi építkezési program, amelynek keresztülvitelére három esztendő van kontemplálva, igen tekintélyes és megvalósulása nagy munkaalkalmakat fog nyújtani. Az állami építkezésekre vonatkozóan nem lehetett ugyan ennyire autentikus és kötelező erejű megnyugtatókat hallani, de azért ebben a tekintetben sem volt hiányosság — a biztató kommunikációban. Végül egyes nagybankok évi jelentései bizonyos és

indokoltnak látszó büszkeséggel utaltak az épségben megtartott és gyarapított pénzkészletekre, amelyek — e jelentések szerint — a helyzet javulása következtében az ipari és különösen az építőipari válság megszűnését fogják elősegíteni.

Mindezen biztatásokkal és ígéretekkel szemben az építőipar érdekeltjei statisztikákat produkáltak. Statisztika készült arról, hogy hány szakmabeli cég pusztult el a válság folyamán, hogy hány építkezés maradt a pénzhiány következtében befejezetlenül. A legutóbbi napokban nyilvánosságra került értesülések szerint az egész országban 35.000 szakmabeli ipari alkalmazott van munkanélkül és az 1913. évben a fővárosban összesen 17 építkezés volt. Az építőipari és vasipari szakszervezetek pénztárai a munkanélküliek segélyezése következtében majdnem teljesen kimerültek. És miután az építőipari vállal-

atoknak még csak ilyen segélyalapjaik sincsenek, természetes, hogy ezeknek kellett kimerülniök.

Ezek után azt kell kérdezni, hogy hát mi is történt az építőipar támogatására. Hát először is a főváros vett a téglakarteltől 200 millió téglát. Ez mindenesetre jó a téglakartelnek, de igen kérdéses, hogy jó-e az építőiparnak. Arra tudniillik egész biztosan lehet számítani, hogy a kartel, miután igen kedvező feltételek mellett megszabadult a raktári készlet legnagyobb részétől, újabb és újabb áremlésekkel fogja az építőipart megtámogatni. Viszont a már folyamatban levő és még várható áremlésekkel szemben nem állanak újabb, számbavehető építkezések. Az ígéretek ígéretek maradtak és különösen nem hallani hirt sem a középítkezésekről. Az állami munkák talán még nagyobb mértékben hiányoznak, mint a legsúlyosabb válság idején. Érthetetlen ez a helyzet, annál is inkább, mert amint értesülünk, számos előirányzott építkezésre sincs még kiírva a pályázat.

Az érdekelt ipari és mérnöki egyesületek a legutóbb a kormánynál sürgették a középítkezések megkezdését. Feltárta az építőipar helyzetét, részletezték a várható nagy nemzetgazdasági előnyöket és a fenyegető veszedelmeket sem hallgatták el. Megnyugtatóst kaptak, de a középítkezések még mindig csak a jövő reménységei. Pedig ezekkel már igen sietni kell, mert a várakozás ideje alatt könnyen elpusztulhat az országnak ez a legfontosabb iparága.